

Il·lustració Vallesana

30 cènts.

Núm. 5

XAMPANY MONTBUY

Selecte ví escumós de velles reserves elaborat pel procediment de la xampanya en les grans caves situades a la falda del Castell de Montbui, terme de Sta. Eulàlia de Ronsana (Província de Barcelona).

GRANOLLERS: Casa «Picarol», Plaça del Bestiar.
SABADELL: Baudili Mainou, Carrer Quevedo, 62
CALDES DE MONTBUI: J. Galobardes, (Feliás).
BARCELONA: Vicens Ferrer i C.^a, Plaça Catalunya.
(Cantonada Rda. S. Pere) i la Stat. Anònima Monegal

Pedres per a Molineria

“MARCA MAYOL”

PRIMERA I ÚNICA MARCA NACIONAL

S'en fabrican en Cuarç, Sílecs i Esmeril

:: :: Fabricació incompatible :: :

SEBASTIA MAYOL

Preus sense competència : Demanar's pressupost

FÁBRICA EN:

MOLLET DEL VALLÉS

Telèfon núm. 3403

ufanosa herba, a fi de que s'hi destaqués millor al bell mig d'aquell petit clap de cementiri un magnífic roser de tot l'any, tan sapat i florit, que llurs verdes i malisades branques, coll-lorsant-se per damunt de la rústega creu, s'estenien després per terra fins a cobrir gairebé tota la fossa.

No sé perquè aquest petit detall hagué d'impressionar-me tan fonament. Aquelles flors... aquella carinyosa sollicitut. ¡qui sab, quina història d'amor i tendresa s'hi tancava dins d'aquell petit roïllet de terral... I el meu magí encara les hi anava capdellant i descapdellant a més i millor, quan vareig trobar-me a cànn Mas del Espigol, una masia on tenia de visitar una noia que pocs dies abans, devallant corrents per un relliscós viarany, s'havia trencat la cama.

Era una joveneta d'uns divuit anys, aixerida, d'hermoses faccions i una vivor de caràcter, que talment encantava. M'esperava ja mig asseguda al llit, entretenint-se en fer ballar la corda que per a remoure's més còmodament li penjava del trevól. Jo li vareig afuixar el venatge, puig se queixava de que el tenia massa apretat i, no poguent-me sustraure a la obsessió que'm dominava, li vaig dir tot fent veure que m'en retia:

- Fins avui no he vist el vostre cementiri.
- Es molt petitet i lleig ¿oi? — feu ella amb aquella vivor d'estornell que la caracteritzava.
- No diguis això, criatura. De cementiri no n'hi ha cap de lleig ¿Que't penses que te d'èsser igual que una

Passats quatre dies, a l'hora de visita veig entrar al meu despatx la Roseta de cànn Boixet, tan retuda, tan afilgida, amb un desconort tan gran pintat al rostre, que feia pena. Va deixar-se caure damunt d'una cadira, i durant un bon rato els singlots i el plor abundós no li permetien pronunciar cap paraula.

— ¿I doncs, que hi ha?.. ¿Que li passa?... ¡Calmis, donal... — jo li deia sovint amb tó de consol, olvidant o millor dit, fent esforços per a olvidar tot lo passat amb el seu home.

Per fi, després i amb molta de pena va poguer dir-me que el seu fillet, aquella xamosa criatura que jo els havia visitat i cuidat per tant de temps, aquella mainada se'ls hi havia mort.

— Bé, vaja, ha de tenir conformitat, santa cristiana. No és pas per desgràcia el primer que es mort, ni vosstè la única mare que el perd. ¿Que hi vol fer?

— ¡Tan de bó que fos així!... ¡Es que l'hem mort no saltres!...

— ¡Com!...

— Escollant a la gent; fiant-nos de qui la justícia hauria de donar-li garrot. Are les paguem ben cares les conseqüències d'haver-nos-en fiat d'aquella bruixa malvada. ¡Que devia pensar vosstè l'altra nit, Reina Santíssima!... — i tapant-se la cara amb les mans, plorava, plorava pausadament, silenciosament, com en nit d'hivern cau la pluja assahonadora.

Fins allavors no vaig anar-me orientant. No hi havia

CONFITERIA I BAR «LA PALMA»

REFRESCS :: PASTES :: DOLÇOS

:: :: :: AUDICIONS DE PIANOLA :: :: ::

LLOC DE REUNIÓ
DEL «JOVENT SARDANISTA»

BAR PREDILECTE
DE LES «PENYES» MÉS DISTINGIDES

Aparell de Sifón amb aigua de la «Mina nova».

Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS

Hostal «La Marinette»

HOTEL-RESTAURANT DE PRIMER ORDRE

a càrrec de

ELIES PURCET

Especialitat en Banquets per a casaments i bateïxos
S'admeten encàrrecs :-: Es serveix a domicili
ROSTISSERIA :: FIAMBRES :: GELATS

Cotxe a l'arribada de tots els trens

Plaça del Mercadal   MOLLET DEL VALLÉS

Banc de Granollers

CAPITAL: 2.000,000 DE PTES.

Direcció telegràfica: BANKGRANO

Telèfon núm. 50

Casa Central: GRANOLLERS

CARRER J. ANSELM CLAVÉ, 54

Sucursal a SANT CELONI

CORRESPONSAL DEL "BANC D'ESPANYA"

Comptes corrents en moneda nacional i estrangera : Giros : Ordres telegràfiques d'entregues i Cartes de crèdit sobre les principals places d'Espanya : Descompte, cobro i negociació de Lletres sobre totes les places nacionals i estrangeres : Préstecs sobre valors : Overtura de comptes de crèdit amb garantia de valors de cotització corrent : Compra-venda en les borses d'Espanya de tota classe de fondos públics i valors industrials : Negociació, cobro i descompte de cupons i títols amortitzats.

Admissió de dipòsits en valors

Canvi de monedes

IL·LUSTRACIO VALLESANA

MAGAZINE MENSUAL

OO

Any I : NOVEMBRE 1922 : Núm. V

Redacció i administració: Sta. Elisabet, 6 : Granollers Telèf. 101

Vallès endins, Vallès enfòra

Cada comarca té les seves característiques notes, al punt de que ens sembla simbolitzar-la o representar-la per un color, una línia, una muntanya o una edificació.

El Vallès té, contràriament, tal plenitud de matisacions, d'aspectes i de vegetació que, en la impossibilitat de fer-ne una imatge senzilla, l'observador ha d'acabar veient en sa memòria un panorama armonitzat de tots els colors i totes les figures belles, i formant-se el concepte de la terra rica i plena, del cant català.

Cert que això és un preuat motiu per a que la vida hi sigui placèvol i agradable, fins a termes de semblar inspirada en terres com la nostra vallesana, la poesia camperola dels clàssics.

Però aquest viure amable i aquest treballar en santa i agrada col·laboració amb les forces materials, ha fet de les generacions nostres un poble mal disposat per a tot lo que signifiqui risc, perill, eventualitat o incerta aventura.

Honradesa espontània, suau alegria en l'ànima, acompassat i voluntari cumpliment dels deures, vida sense frànguls ni incertituts. Tals son els rimmes de nostres comarcans.

Aciensats, han assolit merescut renom molts vallesans. Treballadors i progressius, molts dels nostres pobles són emporis agrícoles o industrials. Més no hem sapigut fer del Vallès una veritable unitat cordial i propulsora, ni tampoc sobreixir del nostre marc natural, expandint els fruits del nostre país i del nostre treball, envaint amorosament altres comarques i altres païssos.

Les preeminències naturals, la salut i plenitud, la bellesa, i fins la bonhomia, no han d'aturar-se en benefici propi, sino expandir-se arreu.

Ja està bé que repetim que «al Vallès tot hi és», però convé igualment que volguem dir algú dia que «el Vallès, per tot hi és».

JOSEP COMA.

QUADRET

No se quina dolça pressió exerceix sobre la meva ànima la aproximació de l'aigua.

Em sento dolçament atret per l'encís del mar, sugestionat, totalment influit, per l'encant encisador d'aquelles aigües blavenques, misterioses.

Un matí de Juny.

El cel estava net.

La mar xerrava movent amb ritme suau les ones que amb amorosa sollicitud, una a una, anaven a besar la platja rublerta de granada sorra, caldejada per el ritulant sol del bell matí.

Vers a unes roques de capritxoses i extranyes formes, em dirigeixo.

Relliscan mos peus.

Son verdes i rellisques de rebreer continuament la besada amorosa de les aigües.

Les ones van i venen, xoquen furjoses contra el rocàm que'm serveix de miranda, llançant a mos peus devasalls d'escuma; pujen fins a fer-me sentir sa fredor de delectansa; seguint els reguerots s'escampa i escorre, formant riquíssims degotalls bellament cristal·litzats pel sol.

Regalims puríssims, que fan sentir una música rítmica, remor de fades, harmonia de cascata.

Unes gavines crehuen l'espai

No se separen; sempre juntes fan via, no se sap a on sembla una parella enamorada que amb misteri se repetesca les belles paraules d'amor i de tendresa oïdes mil voltes, però sempre noves, sempre escoltades amb ver afany, amb ver plaer, de boca del aimat o de l'aimia per esplai del nostre cor. Al lluny s'oviren unes barquetes amb ses ve-

les blanques esteses, recullidores de la perfumada brisa, que'n busca d'una bona pesca suaument les empeny mar endins, mar endins.

Saltant de roca en roca dirigeixo mos pasos envers la farola que gegantina, s'alsa en lo més escarpat del rocam.

Sembla un tità que majestuós i altívol desafia amb sa mirada l' ampla mar, que com monstre impotent rugeix a sos peus.

¡No l'arredra l'enfuriment ni els bramuls d'aquelles aigües turbulentes en dia de tempestat!

Amb sa festa il·luminada guia al pobre mariner perdut, per portarlo al port de salvació arrancant-lo de una mort segura.

Els ocells deixan sentir sos trins melodiosos...

ERNEST GURRI DELHOM.

El gat del gegant

RONDALLA POPULAR CATALANA

Vet aquí que una vegada era una mare que tenia dugues filles i cada dia les feia anar a buscar llenya a un bosc.

Un dia els surt el gegant, i els diu:

— Mireu, noies, si voleu venir amb mi, estareu molt bé, no hauréu de treballar, us portaré a una casa molt bonica, i la única feina que tindreu: el fer sopes al gat.

Però la petita no hi volgué anar, més sí la gran.

Ja feia dos dies que caminaven i encara no havien arribat a la casa del gegant; el tercer dia entrèn en un bosc molt trist i allí hi havia un palau molt gran; i el gegant diu:

— Aquí es a casa.

Entren a dintre, i no es veia ningú enlloc, no més que un gat molt gros; i el gegant diu a n'el gat:

— Aquesta noia et farà les sopes.

Deixa la noia allí i se'n va.

Aquesta noia, vinga fer sopes pel gat; però un dia per desgràcia se'n descuida. Arriba el gegant, i el gat li explica que un dia no li havia dat sopes la noia, i el gegant la va renyar, dient-li que si s'en descuidava una altra vegada, no la perdonaria.

Vaja! Vinga fer sopes pel gat, i cop de sopes; com que no havia de fer res més! Al cap de temps se'n torna a descuidar un dia, i ella que diu a n'el gat:

— No ho diguis al gegant.

Diu:

— No hi ha remei, li haig de dir.

I així qu'ella anava a fugir arriba el gegant, i desseguida el gat li explica.

— Ara si que no et perdonaré.

La fa pujar a dalt a un quarto que sempre era tancat, tot ple, ple d'encantats, crida al gat que li porti l'ampolla dels untets, i amb una ploma el gegant n'unta el coll de la noia i queda encantada.

Vet aquí que el gegant va quedar sense ningú per a fer les sopes a n'el gat; ell que se'n va a veure si trobaria la germana petita al bosc. La troba, i li diu:

— Mira, noia, vinc amb recado de la teva germana si li vols anar a fer companyia, que ella està molt bé.

Diu:

— Si que vindré; així veuré a la meva germana; tant temps que no l'he vista!

Arriben a la casa del gegant, i ella enlloc veia a la seva germana; pregunta a n'el gat:

— Doncs, ¿on és la meva germana?

Diu:

— Ara el gat m'acaba de dir que a sortit no fa gaire; ja tornarà aviat.

Li diu:

— Mira, no et descuidis pas de fer sopes pel gat cada dia; — i se'n va el gegant.

La noia, veient que trigava tant la seva germana a comparèixer, pregunta a n'el gat on era, i el gat no li volia dir; però a l'últim li va donar entenet, i li diu:

— Mira, doncs, la teva germana es va descuidar de fer-me les sopes i el pare gegant la va tancar a dalt, en un quarto.

La noia va dir:

— Anem-hi.

I el gat:

— No, jo no; però ja f'ensenyaré on es tancada.

Pugen dalt i li ensenya, i ella, desitjosa de veure la seva germana,

Els teus llavis

(MADRIGAL)

oo

Els clavells que dus encesos
esberllats sobre el teu pit,
han restat avui sorpresos
de l'enveja que han sentit,

quan els teus llavis floria
la rialla virginal
que portava l'alegria
i el perfum primaverat.

Jo no sé si aquella flaire
era flaire dels clavells
o si els teus llavis a l'aire
li han donat el perfum d'ells.

Guarda't, oh gentil donzella,
aquests llavis porporins,
si no vols que alguna abella
els succioni als dematins,

mentres cerca la frescura
i l'aroma dels jardins
i en els càlzers la mel pura
de roses i gesamins,

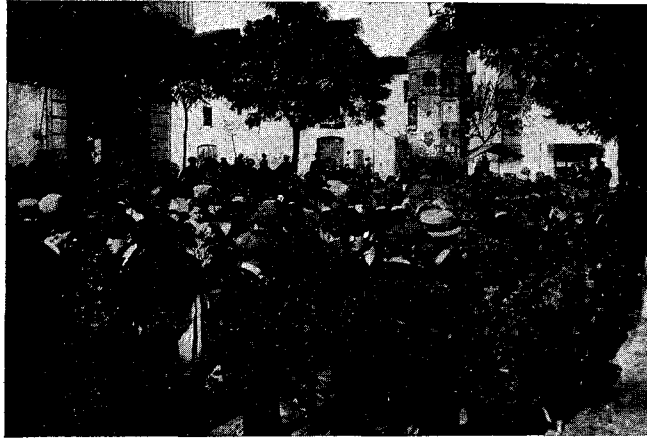

doncs els teus llavis floreixen
com rojos clavells de carn
i sens dubte els espandeixen
el seu hàlit odorant.

Per això els clavells encesos
que portes damunt del pit
han restat avui sorpresos
de l'enveja que han sentit,

quan els teus llavis floria
la rialla virginal
que portava l'alegria
i el perfum primaverat.

VERGARA.

GRANOLLERS. — Concert matinal a la plaça del Bestiar.

MOLLET. — Diada Nacionalista amb motiu de la inauguració d'un Centre.

VALLÈS ARTÍSTIC. — Camí
de Canovelles.

(Fot. Bosch.)

En JOSEP PINEDA, notable
tenor granollerí que està
actuànt en el Líric Català
"Tívoli", de la capital, amb
èxit falaguer.

Primer equip del "Granollers S. C." que vencé al reserva del "Barcelona".

Els "Ràpids", de Granollers, que lluiten amb fè esperant una victòria...

(Fot. Quincoces, fill)

espanya la porta, entra a dintre i veu a la seva germana encantada i el quarto tot ple d'encantats. Baixa a baix, i diu a n'el gat:

— Escolta, ¿com ho fa el gegant per a fer encantar?

Diu:

— Mira, d'això d'aquesta ampolla n'unta el coll amb una ploma.

La noia agafa l'ampolla i una ploma i unta'l coll de la seva germana i després dels altres encantats, i tots van tornar a viure.

Allavores van dir a n'el gat:

— Per sortir d'aquí ¿com ho farem?

I ell els va dir:

— Passeu per aquesta porta falça.

Fugint, al cap d'una estona, van sentir uns grans crits:

— Ai, que serà el gegant!

Però, no, troben una formiga i una àliga i un lleó que es partien un cunill, i tenien grans disputes per a fer les parts, que la formiga per ser la més petita en volia tant com els altres; i ells els ho van partir i en van estar contents.

Mentre estaven en això senten els crits del gegant qui els perseguia, i diuen a la formiga, a l'àliga i al lleó:

— Com ho farem, que el gegant ens matarà!

Diu la formiga:

— Digueu: Déu! formiga!

L'àliga:

- Déu! àliga!

El lleó:

— Déu! lleó!

I arriba el gegant, i no en va veure cap dels quals buscava: tots eren formigues i àligues i lleons. Les formigues ja s'hi giren a mocègades, les àligues li salten amb les urpes i a picades, i els lleons caixalada ve i caixalada va, i tots plegats van esmicolar el gegant.

Mort que va ser, tots ells van tornar persones altra vegada; i el palau del gegant va ser per a aquella noia que els havia desencantat; i ella se n'hi va anar amb sa mare i sa germana, i van ser felices per tota la vida.

ESTUDI GEOGRÀFIC ECONÓMIC de la comarca del Vallès

(Continuació)

Més tard, a mida que la terra anava eixamplant-se i pujant de nivell, la mar s'anava soterrant i guanyant fondària, la qual cosa, a més de la desaparició de les tempestes que el commovien, originà una època de relativa tranquil·litat, durant la qual tingué lloc la deposició mecànica dels bancs de calça arenosa, dels quals resten avui petits claps a la regió occidental de Santa Creu d'Olorde, a Vallcarca i prop del cim de Montcada.

Aquesta temporada de repés afavorí el desenrotllament de la vida, poblant-se les nostres illes de plantes coníferes i criptògames i prenent gran extensió els polsos, que, al morir, afavorien els dipòsits de carbonat de calç, dels quals brollaven abundoses fonts termals (que transformaven la llur constitució interna, donant lloc a les potents masses de dolomita).

En l'època següent sofrí aquesta regió un aixecament, acompanyat d'una forta denudació de's estrats dipositats, que era poc durs encara, aleshores pogué el sol il·luminar, encara que per poc temps, la que tenia d'ésser comarca del Vallès, ja que aquesta de nou va enfonsar-se altra vegada. Passada l'època de l'enfonsament s'aixecà de sobte la comarca, com ho demostren les calices de Montcada, les quals assenyalen perfectament el límit fins el qual arribaren les aigües.

ERA SECUNDÀRIA.—Quan la terra despertà del seu somni de l'època anterior, repregué la seva tasca. Els Pirineus s'eixamplaren per ambdós costats, N. i S.; i la illa del Montseny, iniciada en l'era primària, s'uní amb la de Prades, allargant-se la serra de la Llena cap al S. de l'Aragó i cap al N. de València. El resultat d'aquest desenrotllament fou un nou enfonsament de la comarca, que quedà submergida, juntament amb les comarques veïnes.

Acabat aquest període tornà a aparèixer el Vallès sobre les aigües, després d'haver sofert durant l'emersió una erosió tan forta i considerable que arrosegà la mola immensa de sediment triàsic que la mar havia depositat sobre de tota la comarca.

Després d'aquesta denudació quedà la comarca naturalment formada, permanent d'aquesta manera les aigües marines, durant els períodes *liàsic* i *juràsic*, acabats els quals sofrí un altre enfonsament, que va permetre a la mar d'apoderar-se del Pla i del Llobregat.

Passades les èpoques *neo cónica* *urgo-àptica* o *tenènica* hi hagué un altre aixecament.

ERA TERCIÀRIA. — Al començament d'aquesta era s'enfonsà una altra vegada una part de Catalunya, però la comarca vallesana i part de les comarques veïnes continuaren en sec sobre les aigües numulítiques, les quals s'extenien des

de Navarra al golf de Roses, i arribaven, pel S. de la «provincia» de Girona, fins a la línia que de S. O. a N. E. passa pel lloc en el qual avui està emplaçat el Montserrat; de manera que la fita d'aquesta mar numifíca estava en el límit actual del Vallès (tancat pel Montserrat i Sant Llorenç del Munt i passant per sobre Gallifa, Sant Miquel del Fai i vessant septentrional del Montseny). El litoral en aquests punts formava una costa brava d'una altura considerable (superior, sens dubte, a l'actual Montserat). El Vallès quedava, doncs, com un illot situat entre les Balears i la cordillera mitja del nostre principat.

L'acció disolvent de l'atmòsfera, que encara cremava, i la de les aigües, triturava les roques que, en l'anterior període, havien sortit de sota l'aigua, i les hi tornava a llençar fetes engrunes; omplint així el fons del mar. Aquests esbocinalls, conglomerant-se dins de les aigües en masses més o menys considerables, al rebre l'empenta de l'interior donaren naixensa a aquesta maravellosa muntanya que es el Montserrat d'avui.

Aquest aixecament, que tingué lloc en el segon període (oligocènic) originà la definitiva emersió de les muntanyes de Montserrat, Sant Llorenç i altres veïnes, dels Pirineus, encontrades d'Igualada, plana de Vich, Sant Joan de les Abadeses Camprodón i Olot; i fou causa d'un desequilibri d'aigües tan gran que denudà la terra en totes direccions, arrossegant gran nombre de còdols i palets, però passat aquest desequilibri general, així en la mar com en l'atmòsfera, la comarca vallessana, després d'haver permanescut tant de temps sobre les aigües, sofrí un enfonsament considerable formant, junt amb el Penedés, una gran depressió tancada, separada de la mar, en la qual es dipositaren les aigües dolces que s'escorrien de la part més alta de la regió, elevada juntament amb el Montserrat, Sant Llorenç i Pirineus.

D'aquesta manera es formà un extens llac, en el qual anaren dipositant-se durant aquest període oligocènic, les espesses pudingues del *tongriense*, que revelen una època de revoltes meteorològiques; i les arenas i marges arenoses reges, amb aluvions intercalats i algunes capes calices, amb moluscs d'aigua dolça en la base (Martorell, Rubí, Castellbisbal, Campins, Olesa i Viladecavalls).

Un altre moviment de la terra tancà l'entrada de la mar, quedant de nou transformat el Vallès en un extens llac *tortonense* en el qual desembocava un important corrent, que no era altre que l'actual Llobregat (d'una conca hidrogràfica a poca diferència igual a la d'avui). Mercès a l'immensa vessant, formada amb l'esmentat aixecament, i la revolta meteorològica, que regnava en els períodes de tempesta, el representant de l'actual Llobregat, anà obrint-se pas per les desigualtats de la terra, i des de la cima del Montserrat, per on passava el seu jac, descendí fins al fons del Vallès, arrocegant grant quantitat de conglomerats. (Els altres corrents derivats de la cordillera mitja es reduïren a torrents més o menys capdalosos formant els principals rierals que originaren el naixament del Tordera i el curs superior del Congost i de les rieres de Parets i de Còrdes).

En el segon període del *tortonense* el corrent representant del Llobregat deixà de desaiguar en el llac, variant el seu curs inferior. (Des d'aleshores alimenta-

ren únicament el llac vallesà les rieres i torrens que baixaven de les muntanyes veïnes, arrocegant al·luvions de procedència local.

Els materials arrocecats pel Llobregat foren en quantitat tan gran que sobre-sortiren les aigües del llac, creixent encara fins arribar a la riba oposada i dividint així, per sempre més, les agermanades comarques que fins aleshores havien format un llac comú i formant-ne dues, de ben separades; el Vallès i el Penedès

El Llobregat tingué de separar-se de la comarca que tan havia favoregut i es queda indecis fins que un lleuger moviment de la terra li permeté d'obrir-se pas pel congost de Martorell per l'obertura de Papiól i Molins de Rei, llençant-e envers la mar per la sortida que avui encara conserva.

El Besos anà creixent fins omplir la conca per la qual corria, i rompent la barrera sífúrica que el separava del mar (entre Montcada i Reixac) començà a omplir amb els seus sediments l'actual Pla de Barcelona (aleshores ocupat per les aigües marines, llevat del mont Taber (Montjuic) i els serralets de Sant Gervasi, que formaven unes illes, en mig de les aigües).

Es molt probable que el buidament del Vallès es verificués per sobreixament de les seves aigües, el qual tingué lloc per la dita serra de Reixac i Montcada. El pes de l'aigüa i la seva abundor, ajudats dels moviments que conmogueren el sol d'Europa en l'època de transició entre el miocènic i el pliocènic anaren enfonsant poc a poc el portell obert abaixant cada vegada més el nivell de l'aigua fins que aquesta arribà a peu pla del llac, que fou quan aquest llac desaparegué per aixugament (de la mateixa manera que el Llobregat, baixant desde Sant Jeroni esgratinyant sempre la roca de la muntanya i a còpia d'anys finí per passar per la immensa fondària per la qual corre avui; formant així de la que abans era una sola les dues muntanyes actuals; Sant Llorenç del Munt i Montserrat.

LLUÍS PARCERISA I SERRA.

(Continuara.)

GUARNICIONERIA DE LUXE E INDÚSTRIA

CONSTRUCCIÓ I REPARACIÓ DE CORRETTGES
DE TOTES MENES I SIMILARS

Toldos i Velamens
Tapisseria en general

FRANCISCO PORTA

Carrer d'En Prim, 27 : GRANOLLERS DEL VALLÈS

EDICIONS "PRÓ VALLÈS"

IMP. JOSEPH - GRANOLLERS. - FOTOGRAFIES J. BOSCH - GRANOLLERS

Garatge i Taller de Reparacions

en Autos, Camions, Motocicletes i Bicycletes

Benzina, Olis,
Grasses i Gomes

TREBALLS DE PRECISIÓ

Soldadures i tall autògen
Accessoris per a Automòbils
Motocicletes i Bicycletes

AUTOS DE LLOGUER

PUPILATGE PER A COTXES

Roca & Baulenas Germans

EX-OPERARIS DE LA FÀBRICA "ELIZALDE"

Sub-agents del "FORD" amb stock de peces de recanvi

Representants dels cotxes "ELIZALDE"

EXPOSICIÓ I VENDA:

Doctor Robert, 15 **GRANOLLERS**

TALLERS:

Josep Umbert, 23

Casa Cunillera

TELÉFON 52

Vins del País i de Xerez

MANSANILLA

Xampanyys

:: MOET & CHANDON ::
ROBINET :: CODORNIU

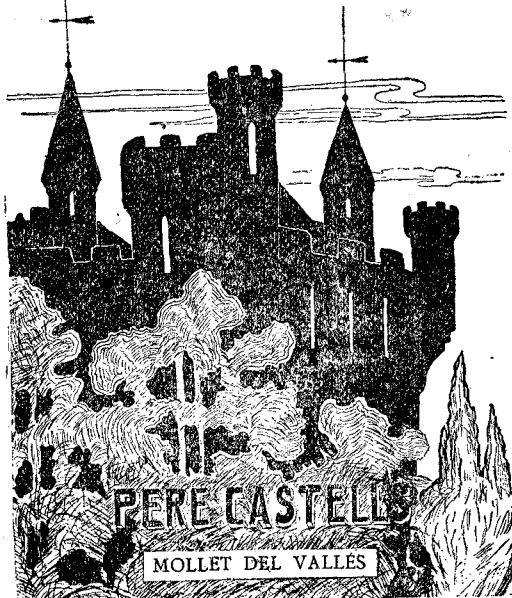
Pomells
Pomells

POMELLS

Pomells
Pomells

El postre més exquisit : Especialitat de Granolles

ANIS CASTELLS

Taller de Construccions Mecàniques

Instalacions completes
per a tota classe d'indústries

:: Treballs de gran precisió

Especialitat en Ternals
de totes menes

MANEL CONDOM

Lleó, 13 : GRANOLLERS

:: Farmàcia de Artur Gasset ::

GRANOLLERS DEL VALLÈS

Centre d'específics nacionals i estrangers : Secció
d'Ortopèdia : Aigües minerals : Anàlisis : Oxígen

Productes químics per a la fotografia de les cases Bayer i Kodak

vena oberta per la llanceta a la font del bras, en Miquel anava refent-se, obrint e'ls ulls, respirant fondo, sentint-se de per tot arreu i pronunciant ja clarament les primeres paraules. Tota aquella gentada que hi havia pel quarto no se'n sabien avindre del miracle de la ciència. La Rose-ta, servant el cap del seu marit, reia i plorava. I jo també, com es molt natural, sentia una satisfacció tan viva, tan gran, tan dolça, que no sabia pas com explicar-la.

D'en mig aquella ratxada de fatals conseqüències originades per la desventurada superstició del poble, la salvació de la vida d'en Miquel va resultar un bell epílec. Va estar de Déu que aquell home fanàtic i obsessionat per lo sobrenatural i com tants ne queden! se'n pogués convenir bé pel cert de que la persona que li va comparèixer al portal de casa seva a les dotze de la nit, atret per l'art de bruixeria, no la volia pas la seva desgràcia.

encendre les sangs. Jo també ho estava de trastornada, però sols jurcava sobre si el perdriem al nostre filllet. Em penso que el salvarem, va respondre allavors la dona. Encara em crec que hi haurèim estat a temps ¡ei, si la nuela no li arriba a caure!... Si t'ardeu a venir un sol dia més, allavors ja hauria tingut la sang glevada dins de les teles del cor.

— ¡Aquí si que s'hi veu tota la picardia! — vaig saltar jo. — ¿I què os va dir que li fesseu?

— Ens va donar un canudet de cartró ple d'herbes, manant-nos que un pessiguèt d'aquell remei el fèssim builir tres quartis en un petricó d'aigua de cisterna, i que li donguèssim en set vegades. Però en Miquel estava capficat i fora, amb allò que ens havia dit, i volia saber de totes passades qui era aquell que ens donava les marfugues i desgràcies. Ella aparentava defugir-ne de primer, dient que ho deixèssim correr; però quan al meu home va veure'l tan ferm i resolut, va dir que ja ho sabriem, que ella tenia poder per a tot, sinó que en allò havia d'esmersar-hi molt de ireball i ens costaria bons xiquets de quartos. ¿Quants?, li va dir ell. Al menos de vuit a deu duros... ¡Baldament trental!... ¡Ai Senyor, quina hora més desgraciada va tenir el pobre!... — I aquella dona va desbotar altra volta en un plor, que no li deixava articulejar paraula.

— Es valen de l'astúcia, vel-hi aquí!... ¡com massa saben amb qui tracten!... ¿I com va acabar, digui? — anava fent-li jo per a que s'anés reposant de l'agitació que la subjugava. Poc a poc va sossegar-se, tornant a emprendre

el fill de la narració:

— ¡Cat... si encara estic esgarriada, créguimi!... Fet el tracte se'n va anar a un quartel que té allí al costat mateix, on totes les parets son negres amb caps de calaveres. ¡Allò feia basarda!... S'hi va estar tota una bella estona fruficant amb no se què, i al eixir-ne duita un joc de cartes vermelles damunt d'un plat. Escapsen, va dir-li al Miquel. A veure si surt el rei o bé l'as d'espasa. Allavors va mirar un altre llibre també plé de figures, girant molts fulls fins a trobar la plana que cercava. Va sortir l'as. Doncs ja sabreu qui os vol perdre si feu jo que vos dire: Dissabte vinent a mitja nit, al punt que caiguin les dotze batallades, obriu bé de bat a bat la porta del carrer. Tindreu a punt una paella petiela en la qual i posareu tres agulles de cusir encruades, i després hi firan un bon raig d'oli. Quan sigui l'hora, encenen un bon foc al mig de l'entrada i poseu la paella a calentar. Tan prompte que l'oli ja espetenegarà i les agulles se separaran, allavors al portal de casa os hi comparixerà una persona. Doncs aquella serà la que vos ha ull prè al noi i n'es la causa de totes vostres desgràcies. No pot fallar.

Jo, mentres ella anava descapdelant aquella ingènua relació d'actes ciminals, que sembla mentida pinguina cara tolerar-se en cap país civilitzat, se m'anava també representant i aclarint del tot aquella estranya i esglaiadora escena de quatre nits entrera que per poc em costa la vida.

— Tot lo demés — feu ella apesurada i avergonyida

— massa que ho sab. Tantost en Miquel, encegat per l'ira, va haver enjogat l'arma i va adonar-se de que catbalmant era vosé, a qui devém tants de favors, que també tant ha tingut de païr per la malaltia del noi llevant-se de nits, deixant el menjar, calmant-li els dolors i els vòmits, fent-lo descansar, aconsolant-nos a tots... cregui que li va venir un desfici, un trasbalsament tan gros, que per molta estona semblava trastocat; jo em creia ben bé que es tornava boig. L'endemà poc va tastar res, ni va dir res en tot el dia, quan ahir a la tarda, poc àns d'entrar el noi a laagonia, ens cau tot llarc i estirat, bufant fort, amb una reneta talmant com si s'hagués ferit. ¡Sants del Cel... es l'únic que ens callat... I tot avui, senyor meige, que el finc al llit sense fer cas de res, ni sentir-se d'enlloc, jo mateix que morí... ¡Déu meu, Déu meu!... ¡el vostre agraviat amb tantíssima de rahó! . ¡Com ho tinc de fer, pobreta de mi... ¡Perdoni'li... ¡Perdoni'ns a tots!... ¡Vingui i salvem-el al Miquel!...

El cedir i anar-hi, confesso que no va esser cap mèrit; perquè estic seguríssim que al home de cor més dur, més fet, més pervers del món, li hauria ablanit l'amarg desconsol, la gran desesperació d'aquella pobre dona.

***

Afortunadament la glòria del èxit, la satisfacció del enceri professional, varen ésser per a mi en aquell cas desesperat una llegríma i honrosa recompensa. Perque allò ho semblava una resurrecció. A mida que la sang anava eixint com un surtidor, brollant fumejanta pel foradet de la

BANCA MARSANS, S. A.

BARCELONA-RAMBLA CANALETAS, 214

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

..

Apartat de Correos número 1

TELÉFONS NÚMS. }

4530 A

4531 A

4532 A

Sucursal a MADRID: Avinguda del Comte de Peñalver núm. 18

Apartat de Correos, núm. 37

Agència a GANOLLE RS: Plaça del Bestiar, 25

TELÉFON 93

PRINCIPALS OPERACIONS

Compra i venda al comptat de tota classe de valors de contractació corrent
Dipòsit de títols en custòdia : Admetem valors en compte corrent i abo-
nem els cupons respectius lliure's de tot gasto, concedint crèdits contra
dits comptes prèvia consulta : Complimentació d'ordres en les Borses
nacionals i estrangeres : Adquisicions en ferm i emissió d'emprèstis
Obertura de comptes corrents en moneda nacional i estrangera : Des-
compte de cupons i títols amortitzats : Revisió cuidadosa de les amortit-
zacions mitjansant els cupons que s'ens presentin al cobro, donant avís
als interessats en el cas de resultar algún títol amortitzat : Compra i
venda al comptat i a plaç de paper sobre l'Estranger : Emisió de
xecs i cartes de crèdits pagaders en tots els països del món.

Transferències telegràfiques : Canvi de tota classe de
monedes i bitllets nacionals i estrangers : Execució
d'operacions en cotons futurs en les Borses de
Liverpool, New-Orleans i Alexandria.
Cotons efectius.

AGÈNCIA DE VIATGES

Expedició de bitllets de ferrocarrils individuals; col·lectius i
circulars per a totes les parts del món.

Bitllets kilomètrics espanyols lliurats en el acte
Passatges marítims

7p. Lit. Vozes. GRANOLLERS